

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Голова приймальної комісії
Рівненського державного
гуманітарного університету

 проф. Р.М. Постолювський

« 29 » березня 2019 р.

**ПРОГРАМА ДОДАТКОВОГО ВИПРОБУВАННЯ
ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 029 «ІНФОРМАЦІЙНА, БІБЛОТЕЧНА ТА АРХІВНА СПРАВА
(ДОКУМЕНТОЗНАВСТВО ТА ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ)»
для вступників на здобуття ступеня вищої освіти «Магістр»
на основі ступеня (освітньо-кваліфікаційного рівня) бакалавра, спеціаліста, магістра**

Схвалено вченою радою факультету документальних комунікацій та менеджменту
Протокол № 2 від «26» лютого 2019 р.

Голова вченої ради
факультету документальних комунікацій
та менеджменту

 проф. Юхименко-Назарук І. А.

Розробники: доц. Сілкова Г. В.
викл. Бабенко Ж. В.
викл. Карпюк Д. В.
ст. викл. Костенко М. С.

Програма додаткового фахового випробування зі спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа (Документознавство та інформаційна діяльність)» для вступників на здобуття ступеня вищої освіти «Магістр» на основі ступеня (освітньо-кваліфікаційного рівня) бакалавра, спеціаліста, магістра / Г. В. Сілкова, Ж. В. Бабенко, Д. В. Карпюк, М. С. Костенко. – Рівне : РДГУ, 2019. – 13 с.

Розробники:

Сілкова Г. В. кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри документальних комунікацій та бібліотечної справи РДГУ;

Бабенко Ж. В. викладач кафедри документальних комунікацій та бібліотечної справи РДГУ;

Карпюк Д. В. викладач кафедри документальних комунікацій та бібліотечної справи РДГУ;

Костенко М. С. ст. викладач кафедри документальних комунікацій та бібліотечної справи РДГУ.

Рецензент: Хижнякова Н. О., кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту.

Програма додаткового фахового випробування зі спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа (Документознавство та інформаційна діяльність)» для вступників на здобуття ступеня вищої освіти «Магістр» на основі ступеня (освітньо-кваліфікаційного рівня) бакалавра, спеціаліста, магістра визначає зміст основних освітніх компетенцій, критерії оцінки відповідей вступників та рекомендує джерела для підготовки до вступного випробування

Розглянуто на засіданні кафедри документальних комунікацій та бібліотечної справи (протокол № 6 від 31 січня 2019 р.).

ЗМІСТ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	4
ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ	6
1 Методика інформаційної роботи	6
1.1. Правові основи інформаційних відносин	6
1.2. Інформаційна діяльність як вид суспільної діяльності	6
1.3. Інформаційне обслуговування користувачів як напрям інформаційної роботи	6
1.4. Мережа Інтернет як засіб забезпечення суспільних потреб	6
1.5. Морально-етичні та правові проблеми в комп'ютерній мережі Інтернет	7
1.6. Мережа Інтернет як сучасне джерело інформаційного пошуку	7
1.7. Пошукові системи мережі Інтернет та їх інформаційні можливості	7
1.8. Пошук різних видів інформації у мережі Інтернет	8
1.9. Соціальні мережі як сучасний комунікаційний канал та можливості їх використання	8
1.10 Вікіпедія як інформаційний ресурс мережі Інтернет	8
1.11 Засоби створення та перегляду гіпертекстових документів	8
2 Вступ до фаху	9
2.1 Система вищої освіти України	9
2.2 Організація навчального процесу у вищих навчальних закладах України	9
2.3 Вимоги до організації та методики самостійної роботи студента	10
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ ВСТУПНИКІВ	11
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	12
ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС	13

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Додаткове фахове випробування на здобуття ступеня вищої освіти «Магістр» зі спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» (Документознавство та інформаційна діяльність) передбачає комплексну оцінку знань, умінь і навичок вступників щодо їх використання під час розв'язання професійних завдань майбутньої професійної діяльності

Зміст програми об'єднує матеріал навчальних дисциплін професійної підготовки як на теоретичному, так й практичному рівні («Методика інформаційної роботи», «Вступ до фаху»).

Програма складається з пояснювальної записки, в якій розкриваються мета вступного випробування, вимоги до рівня підготовленості вступника, порядок проведення вступного випробування, порядок оцінювання відповідей вступників, норми часу, відведені для проходження вступного випробування; змісту тем та питань вступного випробування; критеріїв оцінювання відповідей вступників. Також надається список рекомендованої літератури та електронній ресурс.

Мета додаткового фахового випробування полягає в перевірці фахових знань та умінь вступників в межах освітньо-професійної програми бакалавра, необхідних для успішної практичної діяльності в інформаційній сфері.

Вимоги до підготовленості вступника:

Вступник повинен знати:

- теоретико-методичні засади, необхідні для виконання спеціальних функцій, пов'язаних з розробкою та впровадженням технологічних процесів документування, роботи з документами і інформацією, організацією інформаційної діяльності;

- положення, необхідні для вирішення стереотипних, діагностичних задач з документознавства та інформаційної діяльності;

- відомості, необхідні для прийняття оперативних рішень у межах своєї компетенції та функціональної підготовки;

- засади, необхідні для ефективної комунікаційної взаємодії.

Відповіді вступників повинні продемонструвати:

- глибину знань з теоретико-методичних та прикладних засад інформаційної діяльності в межах змісту освітньої програми;

- наявність знань, необхідних для виконання спеціальних функцій, пов'язаних з розробкою та впровадженням технологічних процесів інформаційної роботи та інформаційним пошуком в Інтернеті;

- наявність знань, необхідних для вирішення стереотипних, діагностичних задач з фаху.

Вступник повинен уміти:

- здійснювати ефективне інформаційне забезпечення;

- використовувати для виробництва та розповсюдження інформації автоматизовані документно-інформаційні системи.

Порядок проведення вступного випробування.

Вступне випробування проводиться згідно з розкладом, складеним приймальною комісією Рівненського державного гуманітарного університету.

Допуск вступників до вступного випробування здійснюється за умови наявності аркуша результатів вступних випробувань та документа, що засвідчує особу (паспорт).

Додаткове фахове випробування проводиться в усній формі, що передбачає надання відповідей на питання екзаменаційних білетів. Вступник отримує тільки один комплект екзаменаційних завдань, заміна завдань не дозволяється. Екзаменаційні білети складаються відповідно до даної програми, друкуються на спеціальних бланках за встановленим зразком

та затверджуються головою приймальної комісії Рівненського державного гуманітарного університету.

Під час додаткового фахового випробування вступник має право звернутися до екзаменаторів з проханням щодо уточнення умов завдань. Натомість вступнику не дозволяється користуватися сторонніми джерелами інформації (електронними, друкованими, рукописними) та порушувати процедуру проходження фахового випробування, що може бути причиною для відсторонення вступника від вступних випробувань.

Для письмового запису відповідей на екзаменаційні завдання використовуються аркуші усної відповіді відповідного зразка. Після внесення вступником відповіді до зазначеного аркушу він ставить під нею свій підпис, що підтверджується підписами голови та екзаменаторами фахової атестаційної комісії.

Порядок оцінювання відповідей вступників.

Оцінювання відповіді вступників на вступному випробуванні здійснюється членами фахової атестаційної комісії, призначеної згідно з наказом ректора.

Для оцінювання результатів додаткових фахових випробувань використовується така шкала: «склав»-«не склав».

ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

«Методика інформаційної роботи»

Правові основи інформаційних відносин

Закони України: «Про інформацію», «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», «Про науково-технічну інформацію», «Про захист інформації в автоматизованих системах», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», «Про інформаційні агентства», «Про Національну програму інформатизації», «Про інформаційний суверенітет та інформаційну безпеку України», «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки», «Про доступ до публічної інформації».

Основні принципи інформаційних відносин у суспільстві: гарантованість права на інформацію; відкритість, доступність інформації та свобода її обміну; об'єктивність, вірогідність інформації; повнота і точність інформації; законність одержання, використання, поширення та зберігання інформації. Визначення інформаційної діяльності, документа, інформації та її видів за названими законами. Право на аналітико-синтетичне опрацювання первинної інформації. Право інтелектуальної власності.

Інформаційна діяльність як вид суспільної діяльності

Інформаційна діяльність (ІД) як сукупність процесів одержання, збору, аналізу, переробки, зберігання, пошуку та розповсюдження інформації, що виконується комунікаційними посередниками. Спрямованість ІД на забезпечення потреб в інформації громадян, юридичних осіб та держави.

Значення інформаційної складової у функціонуванні будь-якої сфери суспільної діяльності на сучасному етапі. Наскрізний характер ІД. Основні види ІД: науково-інформаційна, інформаційно-бібліографічна, масово-інформаційна та інформаційно-аналітична діяльність. Основні суб'єкти ІД: органи науково-технічної інформації, бібліотеки різних типів, інформаційні агентства, теле-, радіокомпанії, архіви, музеї та інші соціальні інституції, які здійснюють процеси збирання, обробки, зберігання, пошуку та поширення інформації.

Інформаційне обслуговування користувачів як напрям інформаційної роботи

Інформаційне обслуговування (або інформаційний сервіс) як процес надання інформаційних послуг споживачам. Інформаційна послуга як реалізація у визначеній законом формі інформаційної діяльності, спрямованої на доведення інформаційної продукції до користувачів з метою задоволення їх інформаційних потреб. Основні види інформаційного сервісу: довідково-інформаційне обслуговування користувачів інформаційних установ в режимі «запит-відповідь» та інформування споживачів. Довідково-інформаційне обслуговування користувачів інформаційних установ в режимі «запит-відповідь» як підсистема інформаційного сервісу, що спрямована на видачу користувачам відомостей у відповідь на їхні разові інформаційні запити. Інформаційний запит як звернення користувача за інформацією. Довідка як інформація, що надається у відповідь на разовий запит споживачеві. Онлайнове інформаційне обслуговування як забезпечення віддалених користувачів, що реалізується в електронному середовищі з використанням різних комунікаційних каналів: електронної пошти, веб-форми, чату, протоколу передачі голосу через Інтернет (VoIP).

Мережа Інтернет як засіб забезпечення суспільних потреб

Сфери використання мережі Інтернет. Використання Інтернету в науці. Загальна характеристика наукових інтернет-проектів. Використання Інтернету в освіті. Студентські інтернет-спільноти та організація дистанційного навчання за допомогою навчально-

інформаційних систем. Використання інтернет-технологій в бізнесі, електронні магазини, інтернет-аукціони, електронні платіжні системи.

Послуги мережі Інтернет. Веб-форуми, блоги, вікі-проекти (зокрема, Вікіпедія), електронна пошта і списки розсилки, групи новин, файлообмінні мережі, інтернет-радіо, інтернет-телебачення, IP-телефонія, месенджери, FTP-сервери, IRC (реалізовані також як веб-чати).

Морально-етичні та правові проблеми в комп'ютерній мережі Інтернет

Поняття «комп'ютерна етика» та її основи. Проблеми, пов'язані з розробкою моральних кодексів для комп'ютерних професіоналів і простих користувачів, чия робота пов'язана з використанням комп'ютерної техніки. Проблеми захисту прав власності, авторських прав, права на особисте життя й волю слова стосовно області інформаційних технологій. Група проблем, пов'язаних з появою комп'ютерних злочинів.

Правила поведінки в локальній мережі та мережі Інтернет. Права та обов'язки абонентів – користувачів мережі. Права провайдерів. Основні аспекти правового забезпечення поширення інформації в мережі.

Мережа Інтернет як сучасне джерело інформаційного пошуку

Вплив інформаційних технологій на розвиток суспільства. Зростання ролі Інтернету у функціонуванні інформаційних установ. Інтернет як глобальна інформаційна мережа, компоненти якої логічно взаємопов'язані один з одним за допомогою унікального адресного простору, яка здатна підтримувати зв'язок за допомогою сімейства протоколів TCP/IP, їх розширень або інших IP-сумісних протоколів. TCP/IP як комунікаційний протокол Інтернет. Відкритість, масштабованість, універсальність і простота використання як переваги TCP/IP. Проблеми захисту інформації в процесі її передачі, невпорядкованість передачі пакетів і неможливість відстежити маршрут їхнього просування як недоліки TCP/IP. Багатопротокольність мережі Інтернет. Стандарти взаємодії відкритих систем (OSI).

Характеристика особливостей пошуку інформації у мережі Інтернет. Оперативність як основна перевага інформаційного пошуку у мережі Інтернет. Недоліки пошуку інформації у мережі Інтернет: невідповідність даних інформаційному запиту, можлива недостовірність, неповнота інформації.

Основні джерела інформації, представлені в Інтернет: документи WWW, статті у групах новин і списках розсилки, файли в бібліотеках файлів, довідники адресної інформації організацій і персоналій (електронна пошта, адреса, телефон), статті в тематичних базах даних, енциклопедіях тощо.

Пошукові системи мережі Інтернет та їх інформаційні можливості

Пошукова система як онлайн-служба (програмно-апаратний комплекс з веб-інтерфейсом), що надає можливість пошуку інформації в Інтернеті. Пошук інформації релевантної інформаційним потребам користувача як головне завдання пошукових систем мережі Інтернет. Релевантність як відповідність результатів пошуку сформульованому запиту.

Характеристика основних пошукових систем мережі Інтернет Google, Yahoo, Яндекс, Рамблер, Мета та інших. Повнота, точність, актуальність, швидкість пошуку, наочність як основні характеристики пошукових систем. Модуль індексування, база даних, пошуковий сервер як компоненти пошукових систем.

Google.com.ua як основна пошукова система для текстових файлів, зображень, новин, відео, що забезпечує можливість створити електронну скриньку, здійснювати переклад інформації, лідер пошукових машин Інтернету, який застосував для визначення релевантності документа не тільки текст самого документа, але і текст посилань на нього.

Yahoo.com як одна з найперших міжнародних пошукових систем для користувачів, котрі володіють англійською мовою. Наявність російськомовного сайту даної пошукової

системи. Поєднання пошуку, як за ключовими словами, так і за допомогою ієрархічного дерева розділів у Yahoo.

Яндекс як найбільш популярна пошукова система користувачів російськомовної частини Інтернету. Rambler як найстаріша пошукова система російського сегмента мережі Інтернет. Апорт як система, яка дозволяє користувачам здійснювати повнотекстовий пошук документів с урахуванням морфології російської мови в запитах.

Bing.com як пошукова система компанії Microsoft, що надає можливість пошуку відео, зображень, новин, а також онлайн-перекладача. Забезпечення нею перегляду результатів пошуку на одній веб-сторінці, відсутність реклами.

Meta.ua як українська пошукова система, що працює трьома мовами: українською, російською та англійською та забезпечує пошук по всьому українському сегменту Інтернету, а також по Реєстру українських сайтів з урахуванням російської і української морфології.

Пошук різних видів інформації у мережі Інтернет

Особливості пошуку нормативно-правової інформації у мережі Інтернет. Використання для пошуку нормативно-правової інформації сайтів органів державної влади, можливостей спеціальних інформаційно-пошукових систем (ІПС) нормативно-правової інформації (наприклад, «ЛІГА : Закон») тощо.

Електронні довідкові ресурси (енциклопедії, словники, довідники) як сучасні засоби одержання коротких відомостей про факти, події, явища тощо.

Можливості пошуку новинної інформації у мережі Інтернет. Веб-представництва інформаційних агенств як основні засоби розповсюдження новин в сфері політики, економіки, культури тощо.

Електронні газети, електронні мультимедійні журнали, що розмовляють, щотижневі радіопередачі, що транслюються через Інтернет, відео-конференції тощо як сучасні джерела інформації.

Соціальні мережі як сучасний комунікаційний канал та можливості їх використання

Соціальні мережі (СМ) як інтерактивний найбільш використовуваний веб-сайт, контент якого наповнюється самими учасниками мережі, автоматизоване соціальне середовище, що дає змогу спілкуватися групі користувачів, об'єднаних спільним інтересом, онлайнві платформи та інструменти, якими можуть користуватися люди для того, щоб ділитися думками, враженнями. Переваги СМ як сучасного засобу комунікації: можливість зворотного зв'язку; прозорість; масова реклама; контент користувачів (User Generated Content); дискусії в коментарях до повідомлень; відсутність цензури; створення контенту в режимі реального часу; гіпертекстуальність; використання СМ як платформ для просування контенту, як джерела для контенту; висока періодичність публікації; декілька типів подання інформації (аудіо, відео, текст).

Характеристика основних СМ : Twitter, Facebook, Vkontakte, «Однокласники», Flickr, Blogspot, LinkedIn, MySpace та інших.

Вікіпедія як інформаційний ресурс мережі Інтернет

«Вікіпедія» як інтернет-енциклопедія, статті для якої може написати будь-який користувач, що має доступ до мережі. Загальнодоступність інформації у Вікіпедії. Технологія «wiki» (спеціальне програмне забезпечення, яке зазвичай вбудовується в інтерфейс веб-сайту) як основа «Вікіпедії». Призначення «wiki» – запис і структурування інформації. Забезпечення технології «wiki» можливості одночасно працювати великій кількості користувачів: створювати власні статті або вносити виправлення в статті інших користувачів.

Пропагування принципу «нейтральної точки зору» у «Вікіпедії» (представлення автором статті всіх дискусійних поглядів на предмет статті). Посилання на джерела як засіб реалізації можливості колективної перевірки викладених фактів.

Представлення у «Вікіпедії» відомостей про події, факти, явища, персоналії тощо.

Засоби створення та перегляду гіпертекстових документів

Поняття про гіпертекст. Гіперпосилання як адреса мережевого інформаційного ресурсу. Особливості навігації у віртуальному середовищі мережі Інтернет. Раціоналізація роботи в віртуальному інформаційному середовищі: елементи «навігації» та «броузинг» – пересування гіпертекстом. Спеціалізоване програмне забезпечення – веб-оглядачі / веб-навігатори / веб-браузери (NetscapeNavigator, Internet Explorer, MozillaFireFox, Opera, GoogleChrome тощо). Можливості сприйняття гіпертекстових документів. «Скрінінг» – поєднання процесів породження та сприйняття текстів безпосередньо за монітором персонального комп'ютера.

Загальні характеристики гіпертекстових документів. Інтерактивність як включення читача до творення власного тексту за допомогою пристроїв введення–виведення інформації в персональному комп'ютері. Мультимедійність як здатність гіпертексту містити крім власне текстового представлення інформації аудіо-, фото- або відеоінформацію в on-line або off-line режимі. Динаміка як наявність в гіпертексті динамічних даних та можливість друкування гіпертексту в будь-який момент часу.

«Вступ до фаху»

Система вищої освіти України

Структура вищої освіти України. Освітні та освітньо-кваліфікаційні рівні: молодший бакалавр, бакалавр, магістр, кандидат наук, доктор наук.

Зміст вищої освіти – зумовлений цілями та потребами суспільства система знань, умінь і навичок, професійних, світоглядних і громадянських якостей, що має бути сформована в процесі навчання з урахуванням перспектив розвитку суспільства, науки, техніки, технологій, культури та мистецтва. Зміст навчання – структура, зміст і обсяг навчальної інформації, засвоєння якої забезпечує особі можливість здобуття вищої освіти і певної кваліфікації.

Законодавчі та нормативні акти щодо вищої освіти. Основні положення про рівний доступ до якісної освіти викладені в Конституції України. Положення та норми викладені в Законах України: «Про освіту» №1060-ХІІ від 23.05.1991; «Про вищу освіту» № 2984-ІІІ від 17.01.2002; «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (у сфері вищої освіти)» № 2229-ІV від 14.12.2004; «Про внесення зміни до статті 35 Закону України «Про вищу освіту» № 3074-ІV від 04.11.2005; «Про внесення зміни до статті 57 Закону України «Про освіту» щодо надання пільгових кредитів педагогічним та науково-педагогічним працівникам» № 3461-ІV від 22.02.2006; «Про внесення змін до Закону України «Про вищу освіту» щодо граничного віку кандидатів на посади керівника вищого навчального закладу та керівника факультету» № 506-V від 20.12.2006; «Про внесення зміни до статті 65 Закону України «Про вищу освіту» № 1024-VІ від 19.02.2009; «Про внесення змін до Закону України «Про вищу освіту» щодо питань студентського самоврядування» № 1798-VІ від 19.01.2010; «Про ратифікацію Конвенції про визнання кваліфікацій з вищої освіти в Європейському регіоні» № 1273-XIV від 03.12.1999.

Організація навчального процесу у вищих навчальних закладах України

Форми навчання студентів у вищих навчальних закладах. Денна (очна) форма навчання. Заочна (дистанційна) форма навчання. Особливості екстернатного навчання. Поєднання форм навчання. Навчання за денною та заочною формами навчання здійснюється за кошти державного бюджету, а також на підставі договорів між університетом та підприємствами, установами, організаціями, фізичними особами.

Види навчальних занять: лекції, лабораторні, практичні, семінарські заняття, комп'ютерний практикум та консультації. Самостійна робота студента (СРС) як основний засіб засвоєння навчального матеріалу у вільний від аудиторних занять час. Індивідуальні

завдання з дисципліни (реферати, розрахункові, графічні, розрахунково-графічні роботи, контрольні роботи, що виконуються під час СРС (домашні контрольні роботи), курсові, дипломні проекти (роботи). Практика як необхідний компонент підготовки фахівців певного освітньо-кваліфікаційного рівня. Сутність практики як процесу, спрямованого на оволодіння студентами сучасними методами, формами організації та знаряддями праці в галузі їх майбутньої професії, формування у них професійних умінь і навичок для прийняття самостійних рішень під час конкретної роботи в реальних виробничих умовах, виховання потреби систематично поновлювати свої знання та творчо їх застосовувати в практичній діяльності.

Вимоги до організації та методики самостійної роботи студента

Зміст СРС як здійснення відпрацювання та засвоєння навчального матеріалу, визначеного тематичним планом для самостійних занять; закріплення та поглиблення знань, умінь та навичок; виконання індивідуальних завдань з навчальних дисциплін (курсіві роботи, розрахунково-графічні роботи, реферати тощо), наукових і атестаційних робіт; підготовки до майбутніх занять та контрольних заходів; формування у студентів культури розумової праці, самостійності та ініціативи у пошуку та набутті знань.

Раціональні засоби організації СРС: методи організації самостійної роботи, умови праці, режим дня, техніка праці тощо.

Види СРС: СРС на аудиторних заняттях; позааудиторна самостійна робота; самостійна робота під контролем викладача – індивідуальні заняття з викладачем; обов'язкова самостійна робота, окреслена навчальними планами і робочими програмами тощо.

Інформаційно-методичні засоби забезпечення СРС (підручники, навчально-методичні посібники, конспекти лекцій, комплекти індивідуальних семестрових завдань, комп'ютерні навчальні комплекси, методичні рекомендації з організації самостійної роботи та виконання окремих завдань, які повинні мати також і електронні версії).

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ВСТУПНИКІВ

Загальні критерії оцінювання

Рівень професійної компетентності випускників оцінюється за шкалою «склав» - «не склав».

Виділені такі рівні компетентності.

I рівень – початковий. Вступник виявляє істотні помилки по таких пунктах, як виклад існуючих явищ чи фактів в розглядуваному питанні, володіння фаховою термінологією; обґрунтування та аргументація відповіді. Має місце невірна подача термінів чи понять, неповний виклад матеріалу з усіх питань варіанту.

II рівень – середній. Вступник відтворює значну частину теоретичного матеріалу; виявляє знання і розуміння основних положень; вміє виправляти помилки. Виявляє істотні помилки у викладі існуючих явищ чи фактів щодо розглядуваного питання, невірну подачу термінів чи понять; недостатньо повний виклад матеріалу двох питань білету. Вступник володіє навчальним матеріалом на рівні вищому за початковий, значну частину відтворює на репродуктивному рівні.

III рівень – достатній. Вступник вільно володіє вивченим обсягом матеріалу та проявляє професійні знання у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки. Допускаються незначні помилки і неточності по всіх пунктах. Допускається наявність однієї істотної помилки по таких пунктах, як виклад явищ чи фактів, невірна подача термінів чи понять, неповний виклад матеріалу одного з питань варіанту.

IV рівень – високий. Вступник вміє самостійно узагальнювати знання, знаходить і опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння, переконливо аргументує відповіді, володіє термінологією, самостійно розкриває власну думку щодо сутності питання.

Таблиця відповідності

рівнів компетентності значенням шкали оцінювання відповідей вступників під час додаткового фахового випробування

Рівень компетентності	Шкала оцінювання
Початковий відповіді вступника невірні, фрагментарні, демонструють нерозуміння програмного матеріалу в цілому	Не склав
Середній відповіді вступника визначаються розумінням окремих аспектів питань програмного матеріалу, але характеризується поверховістю та фрагментарністю, при цьому допускаються окремі неточності у висловленні думки	Склав
Достатній відповіді вступника визначаються правильним і глибоким розумінням суті питання програмного матеріалу, але при цьому допускаються окремі неточності непринципового характеру	
Високий відповіді вступника визначаються глибоким розумінням суті питання програмного матеріалу	

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бондаренко В. Формування й перспективи розвитку електронних форм дистантного обслуговування користувачів сучасної бібліотеки [Електронний ресурс] / В. Бондаренко // Наук. праці Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського. – К., 2010. – Вип. 27. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua> (дата звернення: 09.03.18). – Назва з екрана.
2. Вітушко А. Веб-сервіси для підвищення комунікативності бібліотечних сайтів [Електронний ресурс] / А. Вітушко, А. Струнгар // Вісн. Кн. палати. – 2013. – №3. – Режим доступу: <http://nbuviar.gov.ua/publications/strungar/10.pdf> (дата звернення: 09.03.18). – Назва з екрана.
3. Давидова І. О. Бібліотечне виробництво в інформаційному суспільстві : моногр. / І. О. Давидова. – Х. : ХДАК, 2005. – 295 с.
4. Данько-Сліпцова А. Нові медіа: історія, типологія [Електронний ресурс] / А. Данько-Сліпцова // Освіта регіону. – 2014. – № 1-2. – С. 80. – Режим доступу: <http://social-science.com.ua/article/1242> (дата звернення: 09.03.18). – Назва з екрана.
5. Іващук Л. Соціальні мережі Інтернету в сучасній політичній комунікації [Електронний ресурс] / Л. Іващук // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського. – 2011. – Вип. 32. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua> (дата звернення: 09.03.18). – Назва з екрана.
1. Ильганаева В. А. Социальные коммуникации (теория, методология, деятельность) : словарь-справочник / В. А. Ильганаева. – Х. : КП «Городская типография», 2009. – 392 с.
6. Ісаєнко О. Інноваційні бібліотечні технології інформаційного обслуговування : моногр. / О. Ісаєнко. – К., 2011. – 158 с.
2. Копанева В. О. Бібліотека як центр збереження інформаційних ресурсів Інтернету / В. О. Копанева. – К. : НБУВ, 2009. – 198 с.
3. Короткий термінологічний словник із бібліографознавства та соціальної інформатики / Г. М. Швецова-Водка, Г. В. Сілкова, Л. О. Черепуха та ін. – К. : Кн. палата України, 1998. – 116 с.
7. Поліщук Р. Сучасний стан обслуговування віддаленого користувача в бібліотеці [Електронний ресурс] / Р. Поліщук // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського. – К., 2013. – Вип. 38. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua> (дата звернення: 09.03.18). – Назва з екрана.
8. Струнгар В. Соціальні медіа в сучасному інформаційно-бібліотечному середовищі [Електронний ресурс] / В. Струнгар // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського. – К., 2014. – Вип. 39. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua> (дата звернення: 09.03.18). – Назва з екрана.
9. Социальная сеть (Интернет) [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://ru.wikipedia.org/wiki> (дата обращения: 09.03.18). – Название с экрана.
10. Филиппова Л.Я. Информационный сервис Интернет (для пользователей) : учеб. пособие / Л. Я. Филиппова ; Харьков. гос. акад. культуры.— Харьков : ХГАК, 2004. — 143 с.
11. Чернявська Л. Представлення бібліотек у блогах та соціальних мережах як фактор покращення комунікації у віртуальному середовищі [Електронний ресурс] / Л. Чернявська // Наук. пр. Нац. б-ки ім. В. І. Вернадського. – К., 2013. – Вип. 36. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua> (дата звернення: 09.03.18). – Назва з екрана.
12. Чуприна Л. Оперативна інформація в соціальних мережах: особливості обігу та використання бібліотеками [Електронний ресурс] / Л. Чуприна // Наук. пр. Нац. б-ки України ім. В. І. Вернадського. – К., 2013. – Вип. 36. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua> (дата звернення: 09.03.18). – Назва з екрана.
13. Швецова-Водка Г. Н. Технология виртуального справочно-библиографического обслуживания [Электронный ресурс] / Г. Н. Швецова-Водка. – Режим доступа: http://www.nbuv.gov.ua/Articles/KultNar/knp100/pdf/100t2/knp100t2_27—36.pdf (дата обращения: 09.03.16). – Название с экрана (дата обращения: 09.03.18). – Название с экрана.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС

1. Сайт кафедри документальних комунікацій та бібліотечної справи Рівненського державного гуманітарного університету [Електронний ресурс]. – Режим доступу :dk.rv.ua. – Назва з екрана.
2. Державна наукова установа «Книжкова палата України імені Івана Федорова» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrbook.net/>(дата звернення: 09.03.2016). – Назва з екрана.
3. Державна науково-технічна бібліотека України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://gntb.gov.ua/ua/>(дата звернення: 09.03.2016). – Назва з екрана.
4. Львівська національна наукова бібліотека України імені В. Стефаника [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lsl.lviv.ua/> (дата звернення: 09.03.2016). – Назва з екрана.
5. Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/> (дата звернення: 09.03.2016). – Назва з екрана.
6. Національна парламентська бібліотека України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nplu.org/> (дата звернення: 09.03.2016). – Назва з екрана.
7. Український інститут науково-технічної і економічної інформації (УкрІНТЕІ) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uintei.kiev.ua/> (дата звернення: 09.03.2016). – Назва з екрана.
8. Харківська державна наукова бібліотека ім. В. Короленка [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://korolenko.kharkov.com/> (дата звернення: 09.03.2016). – Назва з екрана.